

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

GHETTO 5660 s. r. o., IČ 04073207
sídlem Široká 37/7, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce
sídlem Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2025, č. j. ČOI
9096/25/O100/Ber/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím Inspektorátu České obchodní inspekce Středočeský a Hl. města Prahy (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 26. 3. 2024., č. j. ČOI 120408/23/1000 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) byla žalobkyni uložena úhrnná pokuta podle § 54 odst. 5 písm. d) zákona o posuzování shody stanovených výrobků (dále jen „o posuzování shody“) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve výši 250 000 Kč za spáchání dvou přestupků.

2. Konkrétně byl žalobce uznán vinným, že

*(1) jako distributor ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686/EHS (dále jen „nařízení“), před dodáním stanoveného výrobku [ve smyslu ust. čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení]: **TAKTICKÁ VESTA EPHOT**, kód 197, v prodejní ceně 14.000,-Kč/1 ks vč. DPH (dále jen „balistická vesta“), na trh, tedy **před datem 30.03.2022**, kdy výrobek v počtu 3 ks prodala na základě objednávky č. 2021002756 v e-shopu provozovaném na webových stránkách www.starofdivision.cz v rámci kontrolního nákupu kontrolnímu orgánu České obchodní inspekce (dále jen „ČOI“) v postavení spotřebitele, v rozporu s ustanovením **čl. 11 odst. 2** nařízení **neověřila**, zda nese označení CE, zda jsou k němu přiloženy požadované doklady a návod a informace stanovené v bodě 1.4 přílohy II v jazyce snadno srozumitelném spotřebitelům a ostatním konečným uživatelům v členském státě, v němž má být osobní ochranný prostředek (OOP) dodán na trh, a zda výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 8 odst. 6 a čl. 10 odst. 3, neboť výrobek nebyl opatřen označením CE, k výrobku nebyly přiloženy žádné dokumenty vč. návodu k použití s údaji uvedenými v bodě 1.4 přílohy II a na výrobku nebyly uvedeny identifikační ani kontaktní údaje výrobce ani dovozce (jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsaná ochranná známka a poštovní adresa, na níž jej lze kontaktovat),*

t e d y

porušila své povinnosti distributora dle ust. čl. 11 odst. 2 nařízení

č í m ŝ

naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 54 odst. 4 písm. b) zákona o posuzování shody stanovených výrobků;

d á l e

(2) jako kontrolovaná osoba ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ČOI“), ve stanovené lhůtě do 10-ti dnů nedoložila k výrobku balistická vesta nabývací doklady či vyjádření, že je výrobcem sama obviněná, doklady, které identifikují hospodářský subjekt, kterému byl výrobek již dodán, jak jí kontrolní orgán ČOI ve smyslu ust. § 8 písm. c) a f) zákona o kontrole uložil v Úředním záznamu ze dne 08.04.2022, identifikační kód 102204085902101, doručeném jí téhož dne prostř. datové zprávy č. 1024755613 (dále jen „ÚZ 1“), dodané do datové schránky obviněné ID DS 54ayz8r a dále ve stanovené lhůtě do 10 dnů nedoložila k tomuto výrobku vyjádření k nesrovnalostem/opomenutím – datu zdanitelného plnění na předložené faktuře č. 2022003,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

chybějícím údajům v dokumentech Návod k použití taktické vesty EPHOT a Technická dokumentace k taktické vestě EPHOT (identifikace výrobce či jiného subjektu odpovědného za jejich vypracování), jak jí kontrolní orgán ČOI ve smyslu ust. § 8 písm. c) a f) zákona o kontrole uložil v Úředním záznamu ze dne 27.04.2022, identifikační kód 102204275902102 (dále jen „ÚZ 2“), doručeném jí dne 29.04.2022 prostř. datové zprávy č. 1032875869; na předmětné výzvy obviněná do současné doby nereagovala, vyjma zaslání faktury č. 2022003 jako nabývacího dokladu, který byl ovšem vydán později, než byl uskutečněn prodej vest kontrolnímu orgánu ČOI v rámci kontrolního nákupu a nemohlo se tedy jednat o platný nabývací doklad,

a t í m

neposkytla kontrolujícímu součinnost k výkonu jeho oprávnění podle ustanovení § 10 odst. 2 zákona o kontrole, ač byla o následcích takového jednání poučena,

č í m ž

naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) zákona o kontrole.

3. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 20. 1. 2025, č. j. ČOI 9096/25/O 100/Ber/Št (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že uloženou pokutu snížil na částku 240 000 Kč, v části I. výroku odst. 2) vypustil slova „doklady, které identifikují hospodářský subjekt, kterému byl výrobek již dodán...“ a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
4. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a navrhuje jeho zrušení, tak i zrušení prvostupňového rozhodnutí.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně brojí proti rozhodnutí žalovaného žalobou obsahující tři námitky.
6. **V první žalobní námitce** žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost a nesprávné právní posouzení výrobku (taktická vs. balistická vesta) a skutkového stavu.
7. Žalobkyně tvrdila, že správní orgány nesprávně označily předmětnou taktickou vestu (nosič plátů) jako osobní ochranný prostředek (OOP) kategorie III podle nařízení EU 2015/425. Dle jejího tvrzení výrobek nebyl nabízen a prezentován jako balistická vesta s garantovanou ochranou proti střelám, ale pouze jako taktická vesta či nosič plátů bez vlastní ochranné funkce. Orgány podle ní neprovedly dostatečné dokazování a vycházely jen z formálních znaků (např. text „OCHRANA“ na webu a existence volitelných plátů) a nesprávně dovodily povinnost uvádět CE označení, doložit příslušné dokumentace atd. Sama žalobkyně na webu výslovně uvedla, že se nejedná o OOP. Souhlasí s definicí OOP podle nařízení, ale tvrdí, že správní orgány si neodůvodněně domýšlely účel použití vesty, který sama nezamýšlela.
8. Odpovědnost za způsob použití vesty nese uživatel, který by při použití v rozporu s deklarovaným účelem neměl žádnou zaručenou ochranu. Správní orgány navíc nepodložily své závěry žádnými důkazy (např. průzkumem trhu) a mylně vykládaly cenu výrobku jako důkaz jeho ochranné funkce. Dále žalobkyně kritizovala nesprávnou interpretaci pojmu „válečná výroba“, kterou správní orgán zaměnil za výrobu pro vojenské účely, což vedlo k chybnému závěru, že se jedná o OOP.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Žalobkyně zdůraznila, že její výrobek – taktická vesta – nebyl balistickým prostředkem, a proto nebyla povinna poskytovat žádnou oficiální deklaraci balistické odolnosti, ani splňovat požadavky na osobní ochranné prostředky (OOP), jako je CE certifikace. Správní orgán však její námitku odmítl s tím, že mohla poskytnout součinnost i přes jiný názor na zařazení výrobky do kategorie OOP. Podle žalobkyně je tento přístup absurdní, protože nelze požadovat dokumenty, které k danému typu výrobku vůbec neexistují a ani existovat nemusejí.
10. **V druhé žalobní námitce** žalobkyně namítala neproporciální výši pokuty, která je dle ní nepřiměřená až likvidační. Žalobkyně doložila ekonomickou ztrátu spojenou s humanitární činností. Současně uvedla, že rozsah prodeje vest byl minimální a faktické ohrožení spotřebitelů nenastalo. Správní orgány tuto stránku věci a charitativní motivy nezohlednily.
11. **Ve třetí žalobní námitce** argumentovala mylným hodnocením nesoučinnosti. Žalobkyně uvedla, že pokud se nejednalo o OOP, nemohla dodat požadované dokumenty spojené s posuzováním shody a CE značení. Správní orgán to mylně vyhodnotil jako nesoučinnost.
12. **Žalovaný ve svém vyjádření** k žalobě uvedl, že žalobkyně tvrdí, že prodávala taktickou vestu v rámci humanitární činnosti, avšak kontrolní nákup ukázal, že šlo o běžný komerční prodej přes internetový obchod. Vestu označovala jako „taktickou“, nikoliv „balistickou“, ale výrobek obsahoval balistické pláty, antišokovou vložku a byl prezentován jako odolný vůči střelám. Správní orgány jej proto kvalifikovaly jako osobní ochranný prostředek (OOP) kategorie III.
13. Žalobkyně namítala, že výrobek nebyl určen jako balistická vesta se zaručenou odolností proti střelám, ale dokumentace a prezentace výrobku svědčí o opaku. Srovnání s módní vestou značky Prada bylo shledáno jako nepřiléhavé, protože výrobek Prada neobsahuje žádné ochranné prvky.
14. Dle žalovaného je tak zřejmé, že se nejedná o módní výrobek, ale o výrobek určený k ochraně před střelným a bodným poraněním. Průzkum trhu tak není nutný vzhledem k ohledání výrobku, jeho popisu a jeho deklarované vlastnosti v rámci nabídky na internetových stránkách žalobkyně, což představuje dostatečný podklad pro zařazení výrobku do kategorie OOP.
15. Pokud výrobek nedosahoval kvality OOP, tak neměl být uvádět na trh. Obchodní název výrobku neznamena, že by vypadl z působnosti nařízení OOP, když se jedná o výrobek určený k zastavení střel určité ráže. Rozhodující je tak povaha výrobku, neboť je důležité, aby se uživatel výrobku mohl spolehnout na jeho ochranu.
16. Dále žalobkyně nedoložila požadované dokumenty (např. prohlášení o shodě) a na výzvu správního orgánu nereagovala. Výrobek navíc neprošel zkouškami deklarované balistické odolnosti, což představuje reálné riziko pro uživatele.
17. K výši pokuty žalovaný uvedla, že byla stanovena jako přiměřená závažnosti přestupku, přičemž zohlednil i ekonomickou situaci žalobkyně. Výrobek nebyl označen symbolem CE, chyběla dokumentace a nesplňoval technické požadavky, proto neměl být uveden na trh.
18. Při ústním jednání konaném dne 15. 10. 2025 účastníci setrvali na svých stanoviscích.
19. Žalobkyně doplnila žalobní tvrzení s tím, že na trhu je nabízeno více podobných vest, které jsou prezentovány jako OOP, avšak ve skutečnosti jimi nejsou, jedním z výrobců jsou nabízeny jako sběratelský předmět – k tomu předložila jako důkaz internetovou nabídku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

20. Žalobkyně se dále podrobně vyjádřila k okolnostem kontrolního nákupu a tvrdila, že vůči ní kontrolní orgán nepostupoval férově. Nabídka vest nebyla určena pro český trh. Cílem žalobkyně bylo tyto vesty dovážet na Ukrajinu jako humanitární pomoc, za tím účelem žalobkyně rovněž spolupracovala s humanitární organizací. Kontrolní orgán žalobkyni uvedl v omyl, když při nákupu tvrdil, že vestu nakupuje pro známého v Kyjevě.

III.

Posouzení žaloby

21. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
22. **Žaloba není důvodná.**
23. Jádrem sporu je povaha výrobku - vesty, kterou žalobkyně nabízela jako taktickou vestu, avšak správní orgán ji kvalifikoval dle popisu na webových stránkách a na základě kontrolního nákupu jako osobní ochranný prostředek (dále jen „OOP“), a v souvislosti s tím žalobkyni uložil pokutu za spáchání přestupku.
24. **První žalobní námitkou** žalobkyně namítala, že žalovaný nesprávně kvalifikoval ji nabízenou taktickou vestu jako OOP kategorie III dle nařízení. Na základě toho nesprávně dovodil povinnost žalobkyně uvádět označení CE a doložit příslušnou dokumentaci.
25. Námitka není důvodná.
26. Dle čl. 1 nařízení *Toto nařízení se vztahuje na OOP.*
27. Dle čl. 2 nařízení *Toto nařízení se nevztahuje na OOP:*
- A) *speciálně navržené pro použití ozbrojenými silami nebo při udržování veřejného pořádku;*
 - B) *navržené k použití při sebeobraně, s výjimkou OOP určených pro sportovní činnosti;*
 - C) *navržené pro soukromé použití k ochraně proti: povětrnostním podmínkám, které nejsou mimořádné povahy, vlhku a vodě při mytí nádobí*
 - D) *určené výlučně pro použití na námořních lodích nebo v letadlech, na něž se vztahují příslušné mezinárodní smlouvy použitelné v členských státech;*
 - E) *určené pro ochranu hlavy, obličeje nebo očí uživatelů, na které se vztahuje předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů č. 22 o jednotných ustanoveních týkajících se schvalování ochranných přileb a jejich hledí pro řidiče a pasažéry motocyklů a mopedů.*
28. Dle čl. 3 odst. 1 nařízení *se osobním ochranným prostředkem rozumí*
- a) *prostředek navržený a vyrobený k nošení nebo držení osobou pro ochranu před jedním nebo více riziky pro její zdraví nebo bezpečnost;*
 - b) *vyměnitelná součást pro prostředky uvedené v písmenu a), jež má zásadní význam pro jejich ochrannou funkci;*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

c) *připojovací systém pro prostředky uvedené v písmenu a), který není držen ani nošen osobou, je navržen k připojení daného prostředku k vnějšímu zařízení nebo ke spolehlivému kotvicímu bodu, není navržen k trvalému připevnění a nevyžaduje připevňovací činnosti před použitím;*

29. Dle čl. 3 odst. 13 nařízení se *posuzováním shody rozumí postup k prokázání, zda byly splněny základní požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost týkající se daného OOP stanovené tímto nařízením;*

30. V dané věci byl výrobek – vesta nabízen veřejně na internetových stránkách „starofdavidson.cz“, tudíž si vestu mohl koupit kdokoli. Ze správního spisu bylo zjištěno, že vesta byla nabízena jako taktická cesta EPHOT v sekci OCHRANA s popiskem:

„Taktická vesta nosič plátů je lehká a kompaktní. Obsahuje pláty Hardox 500 6mm (možnosti Armox 500 dle domluvy), antišokovou vložku, antistřepinové řešení. Materiál CORDURA 1000. Tento nosič je vyroben z nylonu, který zajišťuje vynikající pevnost. Díky ramenním popruhům pro pohodlné nošení poskytuje tato vesta vynikající mechanickou odolnost. Jedná se o válečnou a ne komerční výrobu, pláty zastavují ráži 223 Rem.“

„Nejsme registrovaným prodejcem bezpečnostního materiálu využitelného k obranným a bezpečnostním účelům dle zákona č. 229/2013 Sb. o nakládání s bezpečnostním materiálem. Prohlašujeme, že se nejedná o bezpečnostní materiál ani osobní ochranný prostředek. Tato informace nijak neovlivňuje skutečnost, že materiál Armox je balisticky certifikován přímo švédským výrobcem SSAB v souladu se švédskou legislativou, podle platných evropských standardů EN1522 materiál Hardox tuto certifikaci nemá.“

31. Z uvedeného vyplývá, že vesta již při koupi obsahovala pláty HARDOX, které zastavují ráži 223 Rem, antišokovou vložku a antistřepinové řešení. Přestože žalobkyně tvrdila, že vesta je pouze nosič plátů, ani nikdy nebyla nabízena jako neprůstřelná či balistická se zaručenou ochranou proti střelám, soud s tímto nemůže souhlasit.

32. Vestu je nutné posuzovat jako jeden celek. Základem tohoto celku je vesta, která dále obsahuje plát Hardox, antišokovou vložku a antistřepinové řešení. Bez ohledu na obchodní název či formální označení lze z popisu dojít k závěru, že účelem nošení vesty je ochrana zdraví uživatele. Soud se proto totožnil se žalovaným a konstatuje, že vesta splňuje definici osobního ochranného prostředku kategorie III podle čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení, neboť není rozhodný název, ale účel vesty. K tomu soud dodává, že sama žalobkyně v popisu uvedla, že vesta je mechanicky odolná a zastavuje ráži 223 Rem, z čehož lze jednoznačně usoudit, že vesta má chránit uživatele před střelným či bodným zraněním, pro svědčí i zařazení vesty do kategorie OCHRANA.

33. Příručka pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích pak jasně stanovuje, že OOP navržené a vyrobené pro vojenské a policejní účely jsou takové OOP **navržené a určené k užití výhradně pro takovéto účely**. Tato výjimka dopadá na všechny kategorie OOP. Ovšem OOP, jež mohou být užity ozbrojenými silami nebo při udržování veřejného pořádku, **nenavržené specificky pro tyto účely**, spadají pod nařízení o OOP, například oděvy s vysokou viditelností s logem policejních sil.

Neprůstřelné ochranné prostředky a ochranné prostředky proti bodnutí nožem, například pro bezpečnostní služby, jsou OOP a nejsou kryty výjimkou vztahující se na ozbrojené síly a udržování veřejného pořádku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

34. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že kovové pláty Hardox/Armox byly volitelné a zvlášť nabízené. Nic takového však nebylo uvedeno v charakteristice vesty. Vesta byla nabízena jako jeden celek s plátem Hardox (nebo volitelně plát Armox), antišokovou vložkou a antistřepinovým řešením. V případě, kdyby vesta byla nabízena samostatně bez plátů a vložek, mohl by soud na věc pohlížet jinak, o tento případ se však nejednalo.
35. Soud má za to, že žalovaný se dostatečně zabýval důkazy ve věci, když vycházel z důkazů získaných při kontrolním nákupu (nabídka na webových stránkách, fotografie, popis výrobku, odebrané vzorky) a následných balistických zkoušek. Na věci nic nemění ani skutečnost, že žalobkyně v popisu vesty uvedla, že se nejedná o bezpečnostní výrobek, ani o OOP. Žalobkyně si totiž protiřečí, když na jedné straně uvádí, že pláty zastaví ráži 223 Rem a na druhé uvádí, že se nejedná o bezpečnostní materiál ani o OOP. Dle názoru soudu je takový popis zavádějící a pro spotřebitele matoucí.
36. S tím souvisí tvrzení žalobkyně, že za způsob užití vesty je odpovědný uživatel, jenž by při užití vesty v rozporu s deklarovaným účelem této vesty jako nosiče (mj. i ocelových plátů) byl vystaven riziku, že při užití jako balistické mu nebude poskytnuta žádná certifikovaná míra ochrany. S tímto soud rovněž nesouhlasí, neboť jak uvedl v bodě 35, popis je pro spotřebitele zavádějící, když žalobkyně uvádí, že pláty zastaví ráži 223 Rem, ale nejedná se o bezpečnostní materiál, ani o OOP.
37. Spotřebitel je ve vztahu s podnikatelem v oslabeném postavení a předpokládá, že podnikatel bude vystupovat jako profesionál, tedy bude nabízet takové výrobky, u kterých bude jednoznačně identifikovatelné jejich využití a budou splňovat technické požadavky stanovené na tento typ výrobku. V případě žalobkyně soud neshledal, že tohoto bylo dosaženo.
38. Žalobkyně považovala za nepřezkoumatelné tvrzení žalovaného ohledně ceny vesty, které nebylo ničím podloženo. Dle žalovaného nelze předpokládat, že by si někdo kupoval vestu za 14 000 Kč jako praktickou součást oděvu. Žalobkyně odkázala na taktickou vestu značky Prada, která je prodávána za násobně vyšší částku.
39. Městský soud provedl důkaz předloženými internetovými stránkami, z nichž vzal za prokázané, že i další distributoři mají v nabídce rozličné typy vest či nosičů plátů.
40. K podobnosti s taktickou vestou Prada soud konstatuje, že nevidí žádnou podobnost, neboť vesta značky Prada neobsahuje pláty, antišokovou vložku ani antistřepinové řešení. Vesta značky Prada je módním doplňkem, kdy spotřebitel platí hlavně za značku. U vesty nabízené žalobkyní je zřejmé, že spotřebitel platí nikoliv za značku, ale za ochranu, kterou by mu vesta měla poskytnout dle popisu. Z cenového porovnávání pak soud zjistil, že obvyčejné taktické vesty se pohybují v cenové hladině od 1 000 Kč do 3 000 Kč.
41. Pokud jde o záměnu pojmu „válečná výroba“ a pojmu OOP, soud uvádí, že takové výrobky neměly být uvedeny na trh. Výrobek určený k válečným účelům neměla žalobkyně nabízet na webových stránkách spotřebitelům.
42. Jak soud výše uvedl, Příručka pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích jasně stanovuje, že OOP navržené a vyrobené pro **vojenské a policejní účely** jsou takové OOP **navržené a určené k užití výhradně pro takovéto účely**. Tato výjimka dopadá na všechny kategorie OOP. **Ovšem OOP, jež mohou být užity ozbrojenými silami nebo při udržování veřejného pořádku, nenavržené specificky pro tyto účely**, spadají pod nařízení o OOP. Vzhledem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

k tomu, že v případě žalobkyně byla vesta nabízena i spotřebitelům, nemohlo se jednat o výrobky navržené a určené k užití výhradně pro vojenské a policejní účely, proto spadají do působnosti nařízení o OOP.

43. Žalobkyně dále namítala, že správní orgán po ní požadoval doložení deklarace balistické odolnosti, to však doložit nemohla, neboť se nejednalo o OOP a takové potvrzení ani nemohlo existovat.
44. K otázce doložení dokumentů se soud vyjádří v poslední námitce.
45. **V druhé žalobní námitce** žalobkyně namítala neproporciální výši uložené pokuty.
46. Výše pokuty je výsledkem správního uvážení. Pro následný soudní přezkum je klíčové, aby z rozhodnutí bylo seznatelné, jaké konkrétní úvahy vedly správní orgán k uložení pokuty v příslušné výši a aby výše pokuty vyhověla podmínce přiměřenosti (kupř. rozsudky NSS č. j. 8 As 5/2005-53 z 29. 6. 2005 nebo č. j. 4 As 51/2007-68 z 27. 3. 2008). Tedy je nutné, aby správní orgány uložily pokutu v rámci zákonného rozpětí, a při stanovení výše trestu musí být odůvodněna závažnost správních deliktů, okolnosti, za nichž byly delikty spáchány, a bylo přihlédnuto k možným polehčujícím/přítěžujícím okolnostem a k míře přiměřenosti uložené pokuty.
47. Pokud jde námitku likvidačního účinku pokuty, z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že *„při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační.“* [srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; 405/2002 Sb.), nebo sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 (N 36/32 SbNU 345; 299/2004 Sb.)].
48. Žalobkyně ke svému tvrzení předložila kopii žádosti o prominutí/splátkový kalendář ze dne 19. 2. 2025 včetně příloh - výsledovka, likvidační list, doklad o úhradě poplatku 400 Kč a doklady o ekonomické situaci (výsledovky, účetní závěrky apod.).
49. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-113, je správní orgán povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter. Ze zjištění majetkových poměrů provedených žalovanou je zřejmé, že uložená pokuta ve výši 50 % maximální výše pokuty nemůže být pro žalobkyni likvidační.
50. Likvidačním následkem uložené pokuty se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení č. j. 1 As 9/2008-133 z 20. 4. 2010 a v bodě 38 vyložil, že bude záležet především na obviněném, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační účinky tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel výše zmíněné orgány veřejné moci mlčenlivosti. Pokud tak neučiní, a naopak odmítne poskytnout správnímu orgánu dostatečnou součinnost, bude správní orgán oprávněn vyjít pouze z údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení a které si může zjistit bez součinnosti obviněného (vedle katastru nemovitostí např. z obchodního rejstříku, pokud jde o subjekty

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v něm zapsané, nebo z výpovědí svědků znalých osobních a majetkových poměrů účastníka řízení). Nepovede-li tento postup k přesnému výsledku, může si správní orgán takto učinit také jen základní představu o příjmech a majetku účastníka řízení, a to i na základě odhadu. Také komentářová literatura dospívá k jednoznačnému závěru, že „pokud je pachatel v řízení o přestupku či soudním řízení pasivní a nijak nedokládá své majetkové poměry, které mají svědčit o zjevné nepřiměřenosti, případně likvidačním charakteru správního trestu, nebude na takové skutečnosti brán zřetel“ [Bohadlo, D. – Brož, J. – Kadečka, S. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář. Praha: Wolters Kluwer (ČR), 2018. Komentář k § 37 písm. f)].

51. Vše svědčící ve prospěch žalobkyně je nutné doložit ve správním řízení, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 63/2019–33 ze dne 7. 11. 2019), podle něhož „[p]ři hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není dán soudu prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jediné tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by takříkajíc nepřiměřená okolnostem projednávaného případu. Používání výrazu „přiměřenost uložené pokuty“ v této souvislosti je však do jisté míry nepřesné, neboť soudní řád správní umožňuje správnímu soudu zohlednit hledisko přiměřenosti jen v rámci posuzování individualizace trestu, tj. v situaci, kdy je správní soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Ani v takovém případě ale pro zásah do správního uvážení soudem nepostačí běžná nepřiměřenost, ale je nutné, aby nepřiměřenost dosáhla kvalitativně vyšší míry a sankce tedy byla zjevně nepřiměřená.“
52. Soud konstatuje, že z rozhodnutí jsou seznatelné úvahy správního orgánu k uložení pokuty v dané výši. Správní orgán přihlédl k závažnosti protiprávního jednání, povahu a závažnost hodnotil ve vztahu k významu zákonem chráněnému zájmu. Pokuta byla uložena v zákonném rozpětí. Rovněž bylo přihlédnuto k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
53. Ohledně likvidačního charakteru uložené pokuty soud došel k závěru, že uložená pokuta nemá takový účinek. Stejně jako žalovaný soud uvádí, že účetní hospodaření žalobkyně vykazuje zlepšující se tendence a s obratem pohybujícím se trvale v milionech by pokuta ve výši 240 000 Kč neměla způsobit likvidaci žalobkyně.
54. Soud podotýká, že se v posuzovaném případě jedná o přestupky ohrožovací, a nikoli poruchové, kdy k naplnění jejich skutkových podstat není vyžadován vznik škody, ani jiné újmy. Argument žalobkyně tvrdící, že rozsah prodeje byl minimální a k ohrožení spotřebitelů nemohlo dojít nemůže obstát, neboť postačuje reálná možnost ohrožení, a to v případě žalobkyně nastalo, když vesty nabízela na webových stránkách.
55. Soud konstatuje, že neshledal uloženou pokutu za nepřiměřenou.
56. **V poslední žalobní námitce** žalobkyně namítala mylné hodnocení nesoučinnosti. Žalobkyně je přesvědčena, že správní orgán nesprávně vyhodnotil, že neposkytla součinnost. Za situace, kdy se nejednalo o OOP, nemohla žalobkyně takové dokumenty doložit a nejednalo o nesoučinnost. S touto námitkou soud spojil i část první námítky, kde žalobkyně namítala, že nemohla doložit deklaraci balistické odolnosti a další dokumenty, neboť se nejednalo o OOP a takové dokumenty tedy ani existovat nemusí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

57. Dle čl. 3 odst. 7 nařízení se distributorem rozumí *fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, jiná než výrobce nebo dovozce, která dodává OOP na trh;*
58. Dle čl. 11 odst. 2 nařízení *před dodáním OOP na trh distributoři ověří, zda nese označení CE, zda jsou k němu přiloženy požadované doklady a návod a informace stanovené v bodě 1.4 přílohy II v jazyce snadno srozumitelném spotřebitelům a ostatním konečným uživatelům v členském státě, v němž má být OOP dodán na trh, a zda výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 8 odst. 5 a 6 a čl. 10 odst. 3.*

Domnívá-li se distributor nebo má-li důvod se domnívat, že OOP není ve shodě s příslušnými základními požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost stanovenými v příloze II, nesmí dodat OOP na trh, dokud nebude uveden do shody. Dále, pokud OOP představuje riziko, informuje o tom distributor výrobce nebo dovozce, jakož i orgány dozoru nad trhem.

59. Dle § 10 odst. 2 z. č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, *Kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.*
60. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán prvního stupně vyzval žalobkyni k poskytnutí součinnosti úředním záznamem ze dne 8. 4. 2022, žalobkyně vyhověla výzvě dne 21. 4. 2022. Dále byla žalobkyně vyzvána k poskytnutí součinnosti úředním záznamem ze dne 27. 4. 2022, jejímž obsahem bylo doplnění a upřesnění odpovědi na výzvu ze dne 21. 4. 2022. Ze správního spisu nebylo zjištěno, že by žalobkyně na výzvu reagovala či splnila uložená opatření a doložila podklady.
61. Vzhledem k tomu, že vesta prodávaná žalobkyní byla vyhodnocena jako OOP, na žalobkyni se tak vztahuje ustanovení nařízení. Žalobkyně vystupovala v postavení distributora, neboť nebylo zjištěno, že by vystupovala jako výrobce nebo dovozce, což ani žalobkyně nerozporovala.
62. Jako dovozce dle čl. 11 odst. 2 nařízení měla před dodáním OOP na trh ověřit, zda nese označení CE, a zda jsou k němu přiloženy veškeré požadované dokumenty. Toto však žalobkyně neučinila, neboť ani na výzvu správního orgánu k součinnosti nedoložila veškeré požadované dokumenty, resp. na první výzvu část doložila, ale na další výzvu k doplnění a upřesnění již nereagovala.
63. Správní orgán prvního stupně tak správně vyhodnotil jednání žalobkyně jako neposkytnutí součinnosti dle kontrolního řádu.
64. Tvzení žalobkyně, že správní orgán prvního stupně požadoval dokumenty, které v té době nemusely existovat, nemůže obstát. Úředním záznamem ze dne 27. 4. 2022 byla žalobkyně vyzvána k vyjádření se ohledně nesrovnalostí na zaslaném nabývacím dokladu, chybějícím údajům v zaslaných dokumentech „Návod k použití taktické vesty EPHOT“ a „Technická dokumentace k taktické vestě EPHOT“, dále ke sdělení počtu prodaných výrobků od 1. 1. 2022 do současnosti, současných skladových zásob a průvodní dokumentace, kterou poskytl dodavatel spolu s výrobkem. Žalobkyně však na tuto výzvu nijak nereagovala. Neexistence určitých dokumentů není dle soudu důvodem pro nereagování na výzvu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

65. Jelikož soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
66. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. říjen 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.